

PRZECIWNICZEK (1) *sb m*

A pl przeciwniczki.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „przeciwnik” ‘prześladowca’: [Niemoc mówi:] A ia fwoie tákie przećiwnicżki [tj. doktora i aptekarza, którzy starają się wyleczyć chorego]/ Wetkam śmieie ná pościenie [tj. poszczenie] wřzytki [tj. chory umrze, a oni zostaną bez dochodów]. BielKom C8.

MC